

## Arrest

nr. 79 139 van 13 april 2012  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde de Kameroense nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 26 augustus 1993 te Kumba (South-West Region). U bent van Meta afkomst. U woonde met uw moeder, uw oudere zus en uw jongere broer in Meta Quarter, Kumba. Uw vader woonde in Limbe (South-West Region). U liep school aan de Frank Harkourt Bilingual High School (FBHS) te Mile 1, Kumba. Dit was een internaat. U had een goede band met uw leraar geschiedenis, (E.J.). John gaf u advies, hij praatte vaak met u en nam u soms mee op uitstap. Op een dag zei hij u dat hij u aan iemand wilde voorstellen. U ging met hem mee. Hij reed naar Yaoundé waar hij u voorstelde aan de heer (O.), minister. Jullie aten en dronken iets bij (O.) en daarna keerden jullie terug naar Kumba. Niet lang daarna was het vakantie. In*

juni 2010 kwam de heer (O.) naar Kumba voor een conferentie. Voordat hij naar de conferentie ging kwam hij u opzoeken. Hij vroeg u of u zin had om met hem mee te komen naar Yaoundé voor het weekend na afloop van de conferentie. U stemde hiermee in. U zei uw moeder dat u naar uw oom zou gaan in het weekend en zoals afgesproken vervoegde u de heer (O.) na afloop van de conferentie. In Yaoundé aangekomen dronken en aten jullie iets en toonde de heer (O.) u waar u kon slapen. Die nacht kwam hij naar uw kamer. Hij begon u aan te raken en wilde seks hebben met u. U was bang en toen u hem vroeg wat hij deed zei hij dat het maar een grapje was. Hij ging terug weg. De volgende dag brachten jullie door met het kijken van films en eten en drinken. De tweede nacht kwam de heer (O.) opnieuw naar uw kamer. Dit maal gebruikte hij geweld. Hij pakte u vast. U verzette zich waardoor een gevecht ontstond. Uiteindelijk werd hij boos en ging hij weg. Hij riep drie van zijn bewakers. De bewakers pakten u vast en sloegen u. Ze beschuldigden u ervan een dief te zijn. Ze riepen de politie erbij en u werd meegenomen. U werd naar de gevangenis in Kondengui gebracht. U werd niet verhoord. U werd opgesloten in een cel en u werd er geslagen. De heer (O.) kwam u af en toe bedreigen. Hij zei dat u zou lijden en dat u zou sterven. U probeerde iemand uit te leggen wat er gebeurd was en dat u onschuldig was maar iedereen sprak alleen maar Frans en u kon alleen maar Engels. Tot u op een dag een agent in het Engels bezig hoorde aan de telefoon. U vertelde hem wat u overkomen was. Hij vroeg u de contactgegevens van uw moeder. Hij contacteerde haar. Uw moeder kwam u uiteindelijk opzoeken. Zo slaagde u er op 23 augustus 2010 uiteindelijk in uit de gevangenis te ontkomen met de hulp van die politieagent. Hij zorgde er voor dat u nog diezelfde dag het land kon verlaten. U kwam op 23 augustus 2010 in België aan. Op 25 augustus 2010 startte u te Brussel bij de Dienst Vreemdelingenzaken een asielprocedure.

### **B. Motivering**

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde vervolgd te worden door de heer (O.) omdat u weigerde seks te hebben met hem waardoor hij u valselijk beschuldigde van diefstal en u liet opsluiten in de gevangenis van Kondengui. Daar u uit de gevangenis ontsnapte wil hij u terug laten opsluiten (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 6 oktober 2011, hierna CGVS, pp.4-5, 11).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen met betrekking tot uw vermeende band met de heer (O.) weinig geloofwaardig zijn. Zo vertelde u dat de heer (O.) een minister was maar slaagde u er niet in te verduidelijken van wat hij minister was (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U was evenmin in staat de verdere naam van de heer (O.) te geven (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U wist niet van welke etnie de heer (O.) was en wist niet of hij naast minister nog een ander beroep had (zie gehoorverslag CGVS, p.5). U vertelde dat zijn huis in Bastos in Yaoundé gelegen was maar slaagde er niet in het echte adres van het huis te geven of het huis specifieker te situeren (zie gehoorverslag CGVS, pp.5, 7). Op de vraag van het Commissariaat-generaal waar u zoal over sprak met de heer (O.), repliceerde u enkel dat jullie over school spraken (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Toen u gevraagd werd specifieker te zijn antwoordde u dat hij ook zei dat als u goed studeerde hij u zou helpen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Op de vraag iets meer uit te weiden over te gesprekken die u voerde met de heer (O.), reageerde u door te zeggen dat hij u zei dat uw leraar hem over u vertelde en dat u goed moest studeren en dat als u het goed deed hij u misschien kon helpen en vanalles voor u zou kopen (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Toen door het Commissariaat-generaal werd gevraagd wat de heer (O.) u zoal vertelde in de tijd dat u met hem doorbracht, zei u enkel dat hij u vertelde dat hij alleen woonde, dat er niemand thuis was en dat hij veel bezig was met zijn werk. Hij zei u eveneens dat als u wilde u vaak naar zijn huis kon komen. Hij vroeg u naar uw familie en vroeg wat uw moeder en vader deden (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Het is uiterst bevreemdend dat u niet spontaner, concreter en specifieker kon uitweiden over de gesprekken die u met de heer (O.) had, des te meer daar u aangaf toch een tweetal dagen bij hem verbleven te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U stelde dat u de heer (O.) leerde kennen via uw leraar (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U slaagde er echter niet in te verduidelijken hoe uw leraar de heer (O.) kende (zie gehoorverslag CGVS, p.6). Gezien het feit dat u omwille van problemen met de heer (O.), die toch een publiek figuur bleek te zijn, uw land moest ontvluchten mag redelijkerwijs toch van u verwacht worden dat u meer kon vertellen over deze persoon en op zijn minst uw band met hem aannemelijk kon maken, hetgeen niet het geval was.

Verder dient gesteld te worden dat ook uw verklaringen met betrekking tot uw detentie in de gevangenis van Kondengui totaal niet geloofwaardig zijn. Zo stelde u aanvankelijk dat Kondengui een politiebureau in Yaoundé is dat zo genoemd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p.4). U wist niet of het naast een politiebureau nog iets anders was (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Ook toen even later tijdens het zelfde gehoor op het Commissariaat-generaal expliciet gevraagd werd of het over een gevangenis of over een politiebureau ging, antwoordde u dat het een politiebureau was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Toen vervolgens nogmaals door het Commissariaat-generaal gesteld werd dat ze u dus naar het politiebureau

brachten en niet naar de gevangenis, bevestigde u dit (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U vertelde even later dat één van uw celgenoten u gezegd had dat hij zeven jaar moest zitten (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Hierop werd door het Commissariaat-generaal gevraagd hoe het kwam dat hij dan opgesloten zat in het politiebureau en niet in de gevangenis (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U reageerde hierop door te zeggen dat gevangenis en politiebureau hetzelfde zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U stelde vervolgens in de gevangenis gezeten te hebben en legde uw incoherente verklaringen hieromtrent uit door te zeggen dat u het verschil niet kende tussen gevangenis en politiebureau (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Deze uitleg is echter weinig geloofwaardig daar voordien in de vraagstelling naar u toe duidelijk het onderscheid werd gemaakt en u hierop antwoordde zonder aan te geven dat u het verschil niet kende. Ter bevestiging werd uiteindelijk nogmaals gevraagd of u in 'Kondengui prison' gezeten had, waarop u bevestigend antwoordde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U vertelde met een zestal anderen in de cel gezeten te hebben gedurende bijna twee maanden maar u was niet in staat namen te geven van uw medegevangenen (zie gehoorverslag CGVS, p.8). U vertelde dat u door gevangenen geslagen werd in de gevangenis (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Toen u gevraagd werd naar de namen van deze gevangenen, zei u hun namen niet meer te weten (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U bevestigde dat er een onderscheid gemaakt werd tussen verschillende gevangenen en dat iemand die er lang was respect kreeg van iedereen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U slaagde er echter niet in te verduidelijken of er ook nog op basis van iets anders een onderscheid gemaakt werd tussen de gevangenen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U kon niet zeggen in welk kwartier en welke cel u gezeten had (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U kon niet zeggen hoeveel cellen er waren in de gevangenis (zie gehoorverslag CGVS, p.10). U kon evenmin zeggen hoeveel verschillende kwartieren er zijn in 'Kondengui prison' en of er een verschil bestond tussen de verschillende kwartieren (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Toen u expliciet gevraagd werd of er kwartieren waren waar meer geprivilegieerde gevangenen zaten bevestigde u dit (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U slaagde er echter niet in te zeggen welke kwartieren dit dan wel waren (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U wist niet wie de baas of de directeur was van deze beruchte gevangenis waar u twee maanden opgesloten had gezeten naar u beweerde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Er mag van u verwacht worden dat u gezien u, naar u verklaarde bijna twee maanden in de gevangenis verbleef duidelijke en éénduidige verklaringen kan afleggen hieromtrent en dat u toch in minimale mate op de hoogte bent van de toestand van de gevangenis binnenin. Dit is duidelijk niet het geval. Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw verklaringen met betrekking tot uw detentie in 'Kondengui prison' totaal niet geloofwaardig zijn.

Daar noch uw verklaringen met betrekking tot uw band met de heer (O.), noch uw verklaringen met betrekking tot uw detentie in de gevangenis van Kondengui nadat de heer (O.) u valselijk beschuldigde van diefstal en u liet opsluiten, geloofwaardig zijn, kan bij gevolg evenmin nog enige geloof gehecht worden aan uw verdere verklaringen.

U legde op het Commissariaat-generaal uw geboorteakte voor. Dit document wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar uw identiteit op zich hier niet meteen in twijfel getrokken wordt.

U was verder niet in het bezit van enig document dat een controle van uw reisweg mogelijk maakt.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, met name het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Verder voert verzoeker een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoeker voert aan niet te weten van welk departement (O.) minister was en hij kon dit niet vragen omdat (O.) een hooggeplaatst persoon is.

Verzoeker beschrijft de omgeving van de woning van (O.) en stelt dat hij dit kon beschrijven maar dat hij enkel geantwoord heeft op de gestelde vragen.

Verzoeker omschrijft de gesprekken met (O.).

Verzoeker voert aan dat de tolk Engels sprak, dat dit niet zijn moedertaal is, en dat hij de juiste betekenis van het woord niet kende waardoor hij de woorden "gevangenis" en "politiecel" verwarde.

Aangaande het niet kennen van de namen van zijn celgenoten voert verzoeker aan dat iedereen in de gevangenis Frans sprak of een straattaal die hij niet begreep, waardoor hij niet kon communiceren met zijn celgenoten of de bewakers. Hij beschrijft de situatie in de gevangenis.

Verzoeker legt zijn reisweg naar België uit.

Verzoeker verwijst naar een uittreksel van wikipedia waaruit blijkt dat (O.) in 2006 samen met 50 anderen als homoseksueel bestempeld werd in twee kranten. Volgens verzoeker blijkt hieruit dat er aldus aanwijzingen bestaan dat (O.) homoseksueel is, waardoor de seksuele avances van (O.) ten aanzien van verzoeker plausibel overkomen.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad stelt vast dat het niet aannemelijk is dat verzoeker bij het opnemen van zijn verklaringen in functie van het invullen van de 'vragenlijst' (zie p.2) geen melding maakt van het feit dat (O.) een minister is en hij hem slechts kan omschrijven als "(...) (O.), een zwarte man. Ik ken zijn achternaam niet" terwijl uit de door hem bij het verzoekschrift toegevoegde landeninformatie blijkt dat (O.) een achternaam is. Dit klemt des te meer daar hij ook bij het uiteenzetten van zijn relaas op het CGVS (gehoor, p. 4-5) ook niet op spontane wijze melding maakt van de functie van (O.), en dit terwijl uit zijn relaas blijkt dat het machtsmisbruik van (O.) ingevolge diens maatschappelijke functie een essentieel element van zijn relaas is.

Waar verzoeker beweert dat hij omwille van het feit dat (O.) een hooggeplaatst persoon is geen vragen kon stellen, dient te worden opgemerkt dat dit, in acht genomen de aangevoerde feiten - onder meer omtrent de kennismaking - en het hoger gestelde, niet aannemelijk is.

Waar verzoeker aanvoert dat tijdens het gehoor Engels werd gesproken en dat dit niet zijn moedertaal is, alsook dat hij de juiste betekenis van het woord niet kende, waardoor hij de woorden "gevangenis" en "politiecel" met elkaar verwarde, wijst verweerder er terecht op dat verzoeker zowel bij de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS aangaf de Engelse taal te beheersen (zie verklaring DVZ, p. 1, vraag 8; gehoorverslag CGVS, p. 2). Verder werd aan verzoeker meermaals uitdrukkelijk gevraagd of Kondengui een gevangenis of een politiebureau is, maar op geen enkel ogenblik gaf verzoeker aan dat hij de betekenis van of het verschil tussen de twee woorden niet begreep (gehoor CGVS, p. 4 en p. 8-9). Verzoeker verklaarde daarenboven dat hij bijna twee maanden werd opgesloten (gehoor CGVS, p.8) zodat zijn vage verklaringen omtrent de gevangenis en de gevangenen (gehoor CGVS, p.9-10) de geloofwaardigheid van zijn verklaringen inzake zijn opsluiting ondermijnen. De omschrijvingen die hij in het verzoekschrift bijbrengt zijn duidelijk *post factum* verklaringen die zijn geloofwaardigheid niet kunnen herstellen.

Verzoeker toont evenmin aan dat hij actueel in de negatieve belangstelling van de autoriteiten in zijn land van herkomst zou staan.

Verzoekers relaas in het verzoekschrift omtrent zijn reisweg vermag niet zijn teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker moet aantonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Niettegenstaande verzoeker melding maakt van de situatie in de gevangenissen te Kameroen blijkt niet uit zijn hoger vastgestelde ongeloofwaardige verklaringen dat verzoeker homoseksueel geaard is noch dat hij enig risico loopt om te worden gedetineerd in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

Waar verzoeker aanvoert dat de weigering van de subsidiaire bescherming niet gemotiveerd is, blijkt dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoont dat de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus is ingegeven door de motieven die gelijk zijn aan deze die werden gesteld in het kader van de beoordeling van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker brengt evenmin enig element aan waaruit zou kunnen blijken dat de situatie in Kameroen beantwoordt aan het gestelde in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS